

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816010091
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816010091.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. apríla 2018 prejednal sťažnosť odsúdeného

K. L.

nar. XX.X.XXXX v Z. B. V., trvale bytom V., I. XXXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3Nt/4/2016 zo dňa 15. augusta 2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2T/15/2011 zo dňa 5.5.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 3To/83/2014 zo dňa 13.1.2016, bol K. L. uznatý vinným v bode 1) zo zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2) z pokusu krádeže podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. a odsúdený k trestu odňatia slobody na 5 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3Nt/4/2016 zo dňa 15. augusta 2017 bol podľa § 399 ods.2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, pretože neboli zistené podmienky obnovy konania uvedené v § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený pomerne obsiahlu sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti v podstate namietal, že nesúhlasí s postupom súdu prvého stupňa, ktorý odmietol ďalšie dokazovanie v zmysle jeho návrhu. Súd sa dôsledne neriadil zásadou preskúmať, či navrhované dôkazy sú novými, súdu skôr neznámymi, ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu ako bolo pôvodné. Namietal výpovede svedkov vypočutých v rámci konania o obnove, ktoré podľa jeho názoru súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil. Súd odmietol vykonanie ďalších ním navrhovaných dôkazov, ktorý postup považuje za nezákonný. Poukázal na rôzne rozhodnutia či už Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky či Výboru ministrov Rady Európy, v rozpore s ktorými je napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa. Z dôvodov sťažnosti vypracovanej obhajcom odsúdeného vyplynuli námietky spočívajúce tiež v tom, že súd prvého stupňa nevykonal v rámci konania o obnove nimi navrhované dôkazy, najmä výsluchy navrhovaných svedkov a ich konfrontácie. Žiadal preto, aby krajský súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a prikázal tomu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade uvádza, že obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je v Trestnom poriadku (§ 394 a nasl.) koncipovaná tak, aby bolo možné napraviť aj právoplatný rozsudok v dôsledku toho, že vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Obnova konania z dôvodov podľa § 394 ods. 1 Tr. por. sa teda týka nedostatkov skutkových zistení.

Z predmetného odôvodnenia uznesenia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa sa dôsledne zaoberal podmienkami obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. Súčasne súd prvého stupňa správne uzavrel, že odsúdeným uvádzané skutočnosti nie sú dôvodom na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania rozhodoval na verejnom zasadnutí. V rámci konania vypočul odsúdeného a ním navrhnutých svedkov H. P. X., H. G. a T. T.. Z týchto výpovedí nevyšli najavo nové skutočnosti, ktoré by mohli diametrálne zvrátiť pôvodné rozhodnutie. Pokiaľ sa však týka návrhu odsúdeného na vypočutie a konfrontáciu ďalších svedkov, toto súd prvého stupňa nevykonával a správne posúdil tento návrh ako neopodstatnený, pretože v pôvodnom konaní boli ním uvádzaní svedkovia vypočutí, ale čo je podstatné, boli ich výpovede súdmi vyhodnotené z hľadiska ozrejmenia dôkazného stavu a uznania viny obžalovaného v dostatočnej miere.

Senát nariadeného súdu sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že ohľadne svedeckých výpovedí svedkov, ktoré boli vykonané v pôvodnom konaní a námietok odsúdeným prednášaných v návrhu na obnovu konania by tieto neodôvodňovali iné rozhodnutie o vine obžalovaného. K tomu je potrebné uviesť, že už v priebehu pôvodného trestného konania sa súdy dostatočne venovali jednotlivým svedeckým výpovediam, ako aj celému dokazovaniu. Krajský súd sa dokonca vo svojom rozhodnutí v rámci rozhodovania o odvolaní obžalovaného podrobne zaoberal dôkaznou situáciou, vrátane námietkami obžalovaného voči výpovediam jednotlivých svedkov, ktorý už v pôvodnom konaní spochybňoval výpovede ním namietaných svedkov a ktorých v konaní o obnove navrhoval opätovne vypočuť. Táto okolnosť bola súdmi zohľadnená a náležite v rozhodnutiach vyargumentovaná. Tak okresný, ako aj krajský súd zohľadnili všetky dôkazy jednotlivo i v celku, a následne ich premietli do svojich obsiahlych rozhodnutí. Nejde teda o skutočnosti súdom rozhodujúcim v trestnej veci obžalovaného v čase ich rozhodovania neznáme.

Na základe vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon sťažnosť nepripúšťa.